

Spm. nr. 332

Til *fiskeriministeren* (10/12 80) af:

Glistrup (FP):

»Hvor store fiskemængder må kasseres, hvis EF-restriktionerne overholdes punktligt?«

Begrundelse

Den 8. ds. bragte Politiken på side 2 en artikel, som burde bidrage til at vække de bedrevende socialist-restriktionselskere, som fra deres skriveborde ødelægger det fiskeri, som burde fortsætte som et frit erhverv.

Denne gang drejede det sig om 13 tons døde sild, der blev smidt tilbage i havet. De dumme sild havde mod EFs beregninger ikke læst EF-forordningerne om, at de ikke måtte fanges. Derfor gik de i fangstredskaberne. I medfør af de tåbelige EF-paragraffer ville fiskeskipperen have fået en bøde på ½ mill. kr., hvis han havde landet fangsten og nidkære paragrafryttere havde opdaget det.

I en verden i krise bør den slags ødelandeheri holde op. Er fiskeriministeren blevet så meget klogere, siden han i juli 1975 begyndte at tro, at han – modsat Knud den Store – kunne regere over havets kræfter, at det begynder at dæmre for ham, at fremskridtspartiet også i denne sag til enhver tid har været den sunde fornufts talsmand?

Besvarelse (22/12 80):

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Af spørgsmålets begrundelse fremgår, at de EF-restriktioner, som der sigtes til i spørgsmålet, er bestemmelserne for Nordsøen om bifangster af sild ved fiskeri efter andre fiskearter, idet der som bekendt har været forbud mod dirigeret sildefiskeri i Nordsøen i de seneste år.

Restriktionerne følger nøje de biologiske anbefalinger og har til hensigt at forbedre vilkårene for sildebestanden i Nordsøen, der efter flere års befiskning i overensstemmelse med fremskridtspartiets anvisninger om ureguleret fiskeri har været truet af total undergang.

Restriktionerne har haft en gavnlig effekt på sildebestanden, idet det i nær fremtid kan

forventes, at der på ny åbnes for et sildefiskeri i Nordsøen.

Bifangstbestemmelserne går ud på, at den mængde bifangst, som overskrider den tilladte bifangst målt i procent af hele lasten efter sortering, skal genudsættes i havet, så vidt muligt i levedygtig tilstand.

Da silden ikke kan overleve efter at have forladt havet, vil det sige, at den overskydende bifangst må kasseres, hvis restriktionerne skal overholdes.

Det er derfor afgørende, at fiskerne tilrettelægger fiskeriet således, at der undgås problemer med for store bifangster. Dette har stort set vist sig at være muligt for de danske fiskere, idet det dog bemærkes, at det i sagens natur er umuligt at afgive præcise oplysninger om udsmidningernes omfang.

Jeg vil erklære mig enig med spørgeren i, at der er tale om et ressourcespild, når fiskerne i visse situationer tvinges til at hælde overskydende fisk over bord. Det indgår derfor i overvejelse at søge bifangstreglerne ændret, således at der skal være mulighed for at ilandbringe den overskydende bifangst, dog således at fiskerne, eksempelvis gennem en afgift, fratages det økonomiske incitament til ikke at overholde biologisk begrundede fiskeriregler.

Spm. nr. 333

Til *indenrigsministeren* (10/12 80) af:

Steffensen (KrF):

»Vil ministeren foranledige, at forsøg vedrørende kostterapi indgår i naturlægeudvalgets vurderingsgrundlag, inden udvalget afgiver betænkning?«

Begrundelse

Spørgsmål om kostterapi blev berørt i spørgetiden den 19. november 1980. Senere er jeg blevet underrettet om, at fru Julia Vøldan har planlagt en kostforsøgsrække, der vil blive ledet af Råstrup Kursted i Svendborg i perioden 1. marts til 31. august 1981.

Forsøget tilbydes uden nogen som helst udgift for staten og omfatter 500 frivillige forsøgspersoner. Det forekommer ønskeligt, om resultaterne af disse forsøg kunne tages med i udvalgets betænkning.

Besvarelse (17/12 80):